

Med två tomma händer – Bönens plats i våra hem

Här följer en sammanfattning av predikan + några frågor att reflektera och samtala kring.

Profeten Nehemja såg till att muren byggdes upp igen efter den israels folks babyloniska fångenskap. Nu var templet och muren på plats. Hur skulle de nu göra för att börja leva som Guds folk och aldrig mer hamna i en sådan här situation? I kapitel 8 i Nehemja kan vi hitta en programförklaring. Den gällde då, men även vi har mycket att lära:

Hela folket samlades nu mangrant på torget framför Vattenporten. De bad Esra, den skriftlärd, att hämta bokrullen med Moses lag, som Herren hade gett Israel... Han läste ur lagen på torget framför Vattenporten, från tidigt på morgonen till mitt på dagen, för männen och kvinnorna och alla som var mogna nog, och hela folket lyssnade uppmärksamt till lagens ord... Leviterna förklarade lagen för folket, som stod kvar på sina platser. . (Neh 8:1,3,7)

Det första folket ville, var att Skriften skulle öppnas. De hade som Guds folk genom Mose fått en egen skrift som gällde dem. Esra läste lagen och under tiden han läste, gick leviterna omkring och förklarade vad det betydde. Det var viktigt att det inte blev en massa ord som ingen förstod, utan något som alla kunde ta till sig av. Det började alltså med ordet – Guds ord – men inte som ett tvång utan som en längtan: de bad Esra att läsa.

På 1700-talet efter Karl XII hade Sverige en nödtid. Många människor samlades då i varandras hem och man fick en längtan och hunger efter att söka Gud genom Bibeln. Det blev s.k. stugmöten, där man läste Bibeln, bad och sjöng tillsammans. Man kallades för läsare. Själva kallade man sig för de "väckta" eller frälsta. I mitten på 1800-talet växte stora väckelserörelser fram, så man byggde bönhus och kapell som man samlades i istället. Det här är vårt arv som frikyrkor. Har det haft någon betydelse för vårt land?

För 170 år sedan var det mycket fattigt i Sverige. Det rådde svält, misär, sjukdom och det fanns fattighus. Många valde att utvandra till USA. Idag är det andra förhållanden. Vi lever i välfärd. Det har gått bra för Sverige. Jag tillhör dem som tror att dessa väckelser, tvåhundra år bakåt tiden och sedan återkommande, har varit bra och glädjande för hela vårt land. Folk slutade att supa, som var en stor orsak till eländet, och med Jesu kärleksbudskap växte också en medvetenhet om medmänniskors situation och en vilja att hjälpa dem. Nu fick man också en framtidstro, och med det ett entreprenörskap som gjorde att fler fick arbete.

Visst fanns det andra faktorer än den kristna tron som gjorde att Sverige gick från att vara fattigt till att bli rikt, men att ordet blev levande för våra förfäder har vi glädje av idag. Frågan är bara om vi själva förstår det?

När många människor får en hunger efter Guds ord och vill följa det, då kommer en stad och ett land i rörelse. Det är min övertygelse. Är det något som vi kan be om, så är det just detta. Be att det skapas en hunger efter Guds ord. Att det blir läst, att det blir levande, att det förstås på rätt sätt:

"Ni skall inte sörja och gråta." Ty hela folket grät när de hörde vad som stod i lagen. Och Esra fortsatte: "Gå nu hem och njut av god mat och sött vin och dela med er åt dem som inte har kunnat förbereda någonting. Ty denna dag är helgad åt vår Herre. Var inte bedrövade. Den glädje Herren ger är er styrka." Och för att folket skulle tystna sade leviterna: "Var stilla, detta är en helig dag. Var inte bedrövade." Då gick alla hem till sitt för att äta och dricka och dela med sig åt andra. De firade en stor glädjefest; de hade förstått det som man hade undervisat dem om. (Neh 8:9-12)"

Man kan undra hur det kommer sig att de blir så tagna av att läsa Mose lag. De börjar gråta. Det verkar gå upp något för folket. De inser att de hade fått tydliga direktiv från Gud hur de skulle leva i landet när de kom från öknen, men att de inte följt det.

Vi har inte bara Mose lag. Vi har hela Bibeln. Jesus har uppfyllt hela Mose lag, det är fullbordat. Den lag vi har nu kallas för Kristi lag, Andens lag, frihetens lag, kärlekens lag. Evangelium betyder glädjebudskap. Det är så vi ska läsa Bibeln. Det är en glädje, för den talar om att Gud älskar oss så mycket att han sände sin son för att rädda oss.

Det som hände är både oväntat och befriande, eller hur? Folket grät i förkrosselse över att de inte varit lydiga mot Gud. Vad säger Esra då? "Gå hem och käka lite gott och drick lite sött." What? Ska de ställa till med fest nu? Hur ska man förstå detta?

Någon har sagt att äkta glädje börjar med gråt. Fröjd i Herren är en styrka. Hur ser vi på Gud när det kommer till kritan? Är han en krävande Gud eller en älskande Gud? Här är en viktig punkt: glädjen. I avskedstalet i Joh 15 säger Jesus "så som Fadern har älskat mig så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek. Detta har jag sagt er för att min glädje ska vara i er och för att er glädje ska bli fullkomlig." Esra verkar förstå vad nåden betyder. Det handlar om kärlek från Gud. Det är skillnad på att läsa Bibeln med en hunger, mot att läsa den som ett krav. "Jag borde läsa mer" förlöser inte glädjen. Det gör däremot längtan efter att Gud ska tala.

Det levande ordet och glädjen spred sig sedan ut i deras privata liv och deras hem. Nu ville de fira lövhyddohögtiden. Det var en glädjefest inför Gud. Det gjorde man för att minnas Guds godhet och omsorg under deras vandring från slaveri i Egypten till det förlovade landet. Man flyttade ut och bodde i kojor som man gjorde av kvistar o blad. Där åt man och sov i en vecka. Man påminde sig på så vis om att detta livet är bräckligt – lövhyddan var ju en enkel och bräcklig konstruktion – och att tryggheten finns i Guds omsorg och löften. Därför ville man gärna kunna se stjärnorna genom taket. (Neh 8: 16-17)

Det här en utmaning tänker jag. Hur tar vi med tron på Jesus Kristus in i våra hem? Inte som en lagisk börda där allt blir förbjudet, utan som en fest och tacksamhet över livet? Ingen kan frälsa sina egna barn, släpp den bördan! Det finns så många föräldrar som känner sig misslyckade för att deras barn inte är kristna. Man klandrar sig själv och man klandrar kyrkan som inte lyckats med det.

I måndags var jag på bön i Betania och där vittnade en kvinna om att när hon varit på stan och samtalat med människor om Jesus, så märkte hon ibland att samtalet var så öppet. När hon frågade varför så kom det nästan alltid fram att det fanns någon mormor eller farmor som var en kristen i bakgrunden. Den hon talade med var bönebarn. Fastna inte i oro och besvikelser här. Ta ut glädjen i Herren, det kommer att löna sig. Låt hemmet vara god gemenskap, frid och glädje. Be naturligt och lämna över skörden till Herren.

I Jerusalem blev man inspirerad att ta med sig den levande tron på Gud ut till sina hem. Det kan vi också göra. Gläds och tacka över det du har och be att Guds ande ska förlösa frukterna kärlek, glädje, frid, vänlighet, tålamod. Så kanske det inte är idag, men Gud är möjligheternas Gud och han vill göra allting nytt!

FRÅGOR FÖR REFLEKTION OCH SAMTAL:

- 1) Tror du att Sveriges välfärd idag är en frukt av tidigare väckelser i vårt land? Är det generellt så att länder som blir kristna utvecklas positivt?
- 2) Hur skapas en hunger efter Guds ord? Är det bara i nödtider eller svårigheter som folk får en längtan efter att läsa Bibeln?
- 3) Hur upptäcker man glädjen i Guds ord? Hur upptäcker man glädjen i tron trots svåra omständigheter? Känner du glädje?
- 4) Kan man göra något särskilt för att ens hem ska andas Jesu närvaro? Hur märks tron på Jesus som en naturlig del i ditt hem?
- 5) Hur fungerar bönen i ditt hem? Känns det som en tillgång, eller som en plikt som ger dåligt samvete?